

FlorinVLAD, Gheorghe MATEI

Contribuții la repertoriul arheologic al județului Ialomița

(I)

Abstract

There are presented already published as well as unpublished archaeological discoveries, situated along Borcea branch, between Stelnica and Vladeni.

By this endeavour, the authors bring to public attention a long established local human settlement going back in time in neo-eneolithic, bronze, first and second iron ages, and Middle Age.

This work is only introductory and strives to add up to archaeological repertory of Ialomita county.

Este cunoscut faptul că cele mai prielnice condiții de viață se află în vecinătatea cursurilor de apă. În cazul nostru, brațul dunărean Borcea, râul Ialomița, cât și lacurile din această zonă, au favorizat, încă din vechime, dezvoltarea unui număr mare de așezări umane.

Între cei care au efectuat primele cercetări perieghetice în zonă amintim pe ing. carto-topograf Pamfil Polonic¹ (1899), geologul Victor Morfei² (1924), arheologul Ion Barnea³ (1957). În urma acestor cercetări unele așezări reperate au intrat în ultimele decenii într-un amplu program de cercetare sistematică. Este cazul așezărilor de la Stelnica-Grădiștea Mare, Bordușani-Popină și Orașul de Floci (com. Giurgeni). Rezultatele arheologice obținute au lămurit de-a lungul timpului aspecte de cultură materială și spirituală din diverse epoci istorice.

¹ I. Barnea, *O cercetare arheologică pe Borcea*, Rev. Muz., 2, III, 1966, p. 155.

² V. Morfei, *Balta Ialomiței. Contribuții la cunoașterea părții de nord a ei*, An. Dob. 1924-1925, V-VI.

³ I. Barnea, *op. cit.*, p. 155-161.

De la început se impune subliniat faptul că observațiile noastre, coroborate cu altele mai vechi, au drept obiectiv întocmirea unui repertoriu arheologic al zonei, lucrare ce-și va găsi rostul odată cu redactarea Repertoriului arheologic al județului Ialomița. Prin urmare, lucrarea de față are un caracter preliminar, fără a conține date definitive, acestea putându-se completa pe măsura înregistrării de noi descoperiri.

Cercetările de teren efectuate de noi de-a lungul brațului Borcea au cuprins teritoriul localităților Stelnica- Vlădeni (fig.1). În rândurile ce urmează, vom da curs zonelor de interes arheologic, edite și inedite, din sectorul amintit, insistând, acolo unde este cazul și asupra urmelor de cultură materială reperate.

1. sat Stelnica (com. Stelnica)

În urma cercetărilor arheologice, la Stelnica și în împrejurimi s-au identificat mai multe locuri umane datate larg între mil.V î.Hr.- II d.Hr. La aproximativ 5km est de sat, în Balta Ialomiței se află două puncte de interes arheologic deosebit:

1.1. Grădiștea Stoicii (Ferma nr.2). De pe o suprafață de aproximativ 1ha s-au adunat materiale ceramice aparținând culturii Coslogeni. În anul 1986 au fost efectuate două sondaje arheologice punându-se în evidență locuri mai târzii din prima și a doua epocă a fierului și epoca medievală târzie.

Bibliografie

N. Conovici, Gh. Matei, 1983-1992, p. 101-102.

1.2. Grădiștea Mare (Ferma nr.8). Cercetările arheologice sistematice aflate în curs de desfășurare au pus în evidență una dintre cele mai mari necropole birituale din țara noastră, datate în sec.IV-III î.Hr. De-a lungul timpului, colectivul de cercetare de aici a identificat și alte urme de locuire aparținând neoliticului (cultura Boian), epocii bronzului (cultura Coslogeni), primei epoci a fierului și perioadei evului mediu.

Bibliografie

N. Conovici, Gh. Matei, 1983-1992, p. 102-104; rezultatele campaniilor de săpături au fost prezentate cu regularitate, începând din anul 1986, la sesiunile naționale de rapoarte arheologice și publicate în cronicile editate cu acest prilej. N. Conovici, Gh. Matei, 1999, p. 99-144.

2. sat Maltezi (com. Stelnica)

2.1. În partea de nord a satului, între DN 3B și terasa înaltă a Borcei, pe o distanță de cca. 1,5km se află mai multe morminte funerare (tumuli) dintre care unele sunt aplatizate datorită lucrărilor agricole repetate. Probabil, acestea fac

parte dintr-o necropolă tumulară ce poate fi datată larg, pe baza artefactelor descoperite, în intervalul de timp dintre epoca bronzului și cea de-a doua epocă a fierului.

Inedit. Cercetare de teren efectuată de F. Vlad, Gh. Matei.

2.2. Pe terasa înaltă a brațului Borcea, între sat și Valea lui Ilie s-au adunat de pe o suprafață de cca. 2ha, numeroase materiale ceramice aparținând epocilor geto-dacică și medieval-timpurie.

Inedit. Cercetare efectuată de Gh. Matei, Elena Rența.

2.3. La nord de Valea lui Ilie, pe terasa înaltă, au fost descoperite trei cenușare din care s-au adunat fragmente ceramice specifice culturii Coslogeni.

Inedit. Cercetare realizată de Gh. Matei, Elena Rența.

3. sat Cegani (com. Bordușani)

3.1. La aproximativ 200 m nord-est de sat, în vechea terasă săpată de apele Borcei s-a identificat un strat de cultură cu o grosime cuprinsă între 0,40-0,60m. Unul dintre nivelurile de locuire era marcat de resturile unei locuințe de suprafață incendiate. Imediat sub această structură s-a observat conturul unei gropi de formă tronconică. La baza complexului amintit se găseau bucăți de cărbune și cenușă. Materialele ceramice adunate atât din profilul terasei cât și de pe platou aparțin unor vase getice de uz comun de formă tronconică. Unele fragmente sunt decorate cu brăuri alveolate aplicate orizontal și oblic, întrerupte de apucători aplatizate (fig. 2) Tot în această zonă au fost descoperite fragmente de amfore elenistice de tip Thasos și Sinope⁴.

Caracteristicile ceramicii getice, precum și prezența materialelor elenistice, plasează această locuire în perioada sec. IV-III î.Hr.

Inedit. Cercetare efectuată de F. Vlad.

3.2. Pe terasă, la cca. 1,5 km a fost identificată o așezare atribuită culturii Dridu. Între fragmentele ceramice specifice perioadei există și unele lucrate din caolin.

Inedit. Cercetare efectuată de Gh. Matei.

4. sat Bordușani (com. Bordușani)

Intrată de timpuriu în atenția cercetătorilor⁵ zona Bordușanilor (balta și împrejurimile) oferă în prezent numeroase date asupra locuirilor umane care s-au succedat de-a lungul timpului. Pe teritoriul localității au fost înregistrate mai

⁴ Analiza materialului ceramic a fost realizată de dl. George Trohani căruia îi mulțumim și pe această cale.

⁵ I. Barnea, *op. cit.*, p. 157; C. Brătescu, *Miscări epirogenetice și caractere morfologice în Bazinul Dunării de Jos*, An. Dob., 4, 1920, p.569-597; V. Morfeș, *op. cit.*, *passim*

multe așezări umane, după cum urmează:

4.1. La cca. 2,5 km nord-est de sat, în actuala Baltă a Ialomiței se află cunoscuta așezare-tell numită de localnici *Popina*. Pe hărțile din sec. XIX este menționată cu toponimul *Popina Mare*.

Așezarea s-a format pe un martor de eroziune, rest dintr-o terasă mai înaltă și mai veche. Remarcăm faptul că stațiunea este compusă din două tell-uri, amplasate unul lângă celălalt.

Tell-ul mare are o formă ovală cu dimensiuni de 180x70m și înălțimea de 15,40m. În partea sudică a sa se află tell-ul mic cu o înălțime de 8m și o suprafață de 30x20m. De-a lungul timpului, așezarea a fost supusă mai multor intervenții antropice.

Cercetarea sistematică a tell-ului a debutat în anul 1986 fiind coordonată de către Silvia Marinescu-Bâlcu. Din colectiv făceau parte George Trohani și Gheorghe Matei. Ulterior, colectivul a fost completat cu Dragomir Popovici (1987-în prezent coordonatorul cercetării), Radian Andreescu (1990-1993), Florin Vlad (1990-și în prezent), Valentina Voinea, Carmen Miu-Bem, Geanina Haită (1992-1997) și Cătălin Bem (1992-1999). Începând cu anul 1993, pe tell se derulează un amplu program de cercetări pluridisciplinare, din echipa de cercetare făcând parte Constantin Haită- micromorfologia și sedimentarea solului, Mihai Tomescu- palinologie, Iulia Tomescu- antracologie, Dragoș Moise- arheozoologie, Adrian Bălășescu- arheozoologie, Valentin Radu- paleoietnologie.

Din punct de vedere stratigrafic, locuirea *Popinei* a început în timpul culturii Boian. Un sondaj practicat de C. Haită și M. Tomescu (1998) în partea de nord-est a tell-ului a pus în evidență resturile unei locuințe neincendiate din care s-au recuperat câteva fragmente ceramice Boian⁶. Cercetările arheologice aflate în curs de desfășurare în zona de nord a tell-ului certifică o îndelungată locuire în perioada culturii Gumelnița. Până în prezent s-au cercetat cinci niveluri de locuire marcate de resturile unor locuințe incendiate și neincendiate unele cu șanțuri de fundație și pereți realizați în tehnica paiantei. Inventarul arheologic, deosebit de bogat, este caracteristic culturii Gumelnița faza A2.

După încetarea locuirii gumelnițene, în suprafața cercetată, s-a semnalat descoperirea unor fragmente ceramice aparținând culturii Cernavoda II și Hallstattul-ului B.

La partea superioară a tell-ului s-au cercetat două niveluri de locuire getice datate în sec. II î.Hr.-I d.Hr. În ambele niveluri s-au descoperit 11 locuințe incendiate și numeroase gropi. Locuințele, construite în tehnica paiantei, erau dispuse în șiruri bine ordonate sugerând o preocupare în organizarea internă a așezării.

⁶ Mulțumim și pe această cale autorilor pentru informațiile puse cu amabilitate la dispoziție.

Bibliografie

C. Brătescu, 1920, p.569-597; V. Morfei, 1924-1925, *passim*; I. Barnea, 1966, p. 157; Silvia Marinescu-Bâlcu et alii, 1997, p.35-143; D. Popovici et alii, 2003, *passim*; rezultatele cercetărilor arheologice au fost publicate periodic începând din anul 1993 în cronicile anuale de rapoarte arheologice.

4.2. Pe insula lacului Bentul Mare situat în aceeași baltă s-au descoperit mai multe fragmente ceramice din perioadele: neolitică (cultura Boian), geto-dacică (sec.IV-III î.Hr.) și medievală timpurie (cultura Dridu). Locuirii Boian îi asociem și un toporaș plat din gresie (fig.3).

Inedit. Cercetări de teren efectuat de Gh. Matei și F. Vlad.

4.3. În partea estică a localității, pe malul drept al Borcei, în punctul numit de localnici *Bacul Vechi* s-au descoperit pe o suprafață de cca. 200 mp numeroase fragmente ceramice, chirpic ars, oase de animale. Așezarea se află într-un avansat proces de distrugere datorat eroziunii provocate de ape. Materialele arheologice recuperate indică locuiri din perioada geto-dacică (sec.IV-III î.Hr.), cultura Dridu (fig. 4) și sec. XV-XVI.

Inedit. Cercetare de teren realizată de F. Vlad și C. Bem.

4.4. În curtea Oficiului Poștal și cele ale localnicilor Grigore Constantin și Gologan Nicolae, situate în zona centrală a satului s-au descoperit mai multe fragmente ceramice și vase aparținând culturii Sântana de Mureș (fig.5). Probabil, materialele amintite făceau parte din inventarele unor morminte care au fost deranjate de diversele lucrări practicate de locuitori.

Inedit. Cercetare de teren efectuată de F. Vlad.

4.5. În curtea fostului SMA Bordușani, cu prilejul unor lucrări de construcție a fost semnalată existența unor morminte antice. În anul 1974, N. Conovici a întreprins o săpătură de salvare descoperind mai multe morminte ce aparțin unei necropole datate în sec. IV-III î. Hr.

Inedit. Cercetare de teren efectuată de N. Conovici.

5. sat Făcăeni (com. Făcăeni)

Punctele de interes arheologic au fost localizate pe terasa înaltă a brațului Borcea. Materialele arheologice descoperite pun în evidență prezența comunităților umane începând din neo-eneolitic și până în epoca medievală.

5.1. La 500m nord față de sat, pe terasă s-au descoperit fragmente ceramice, unelte din silex și piatră caracteristice culturii Boian (fig.5). Pe profilul natural al terasei a fost delimitat un strat de cultură cu o grosime de 0,30-

0,50m în care s-au observat câteva gropi cu material menajer în umplutură și patru locuințe de tip bordei.

Inedit. Cercetare de teren efectuată de Gh. Matei și F. Vlad.

5.2. În partea de nord-est a localității, la aproximativ 50m de sediul fostului SMA, în profilul terasei s-au identificat, pe o lungime de maxim 300m, două niveluri de locuire. Din cel mai vechi nivel s-au recuperat fragmente de vase caracteristice perioadei geto-dacice. Din mai multe gropi de bordeie ce aparțin nivelului superior au fost adunate fragmente ceramice și unelte aparținând culturii Dridu.

Inedit. I. Munteanu, V. Oprea, Gh. Matei.

5.3. La cca. 1,5-2 km sud-est de sat, între stația de pompare pentru irigații și fosta fermă zootehnică CAP Făcăeni, este menționată o întinsă așezare atribuită perioadei geto-dacice. În anul 1957, cu prilejul unei cercetări de teren, I. Barnea semnală prezența în zonă și a altor materiale arheologice din epoca bronzului, culturile Sântana de Mureș și Dridu.

Bibliografie

I. Barnea, 1966, p. 157-158; ulterior menționării, cercetarea de suprafață a fost reluată de arheologi de la Muzeul Județean Ialomița.

5.4. De o parte și de alta a drumului de acces spre bac, s-au identificat, în profilul natural al terasei niveluri de locuire cu materiale arheologice datate în sec. XV-XVII.

Inedit. Cercetare de teren efectuată de D. Popovici, F. Vlad și studenți de la Facultatea de Științe Umaniste din Târgoviște în anul 1998.

6. sat Vlădeni (com. Vlădeni)

Cercetările de teren, debutate încă de la sfârșitul sec. al XIX-lea, la Vlădeni și în împrejurimi au pus în evidență existența unor așezări antice dezvoltate atât pe terasă cât și pe martori de eroziune din lunca Borcei⁷.

6.1. *Popina Blagodeasca* este situată la 4 km nord de localitate în sectorul de luncă delimitat de râul Ialomița și Borcea. Este o așezare pluristratificată de tip tell dezvoltată pe un martor de eroziune. De-a lungul timpului, dimensiunile inițiale ale tell-ului au fost mult modificate datorită intervențiilor antropice. Cea mai violentă intervenție s-a produs după inundațiile din anul 1970, când așezarea a fost transformată în carieră de pământ pentru îndiguirea râului Ialomița. În prezent, tell-ul are o formă ovală cu o suprafață de aproximativ

⁷ I. Barnea, *op. cit.*, p. 158.

Iba, orientat NV-SE cu o pantă prelungă spre sud-vest și una abruptă la nord-est. La bază are lungimea de 140m și lățimea de aproape 70m, iar înălțimea maximă este de 12m față de nivelul din luncă. Precizăm că profesorul Barnea, în studiul din 1966, a înregistrat așezarea în perimetrul satului Chioara, în prezent dispărut, zona în cauză fiind arondată comunei Vlădeni.

Cele mai vechi materiale arheologice (ceramică, unelte) descoperite aparțin culturii Boian. Intensificarea locuirii însă are loc în timpul culturii Gumelnița. În profilul de nord-est al așezării depozitul arheologic gumelnițean atinge o grosime de aproape 5m.

Ceramica gumelnițeană, exclusiv fragmentară, este lucrată din pastă fină, semifină și grosieră. Din punct de vedere al formelor întâlnim străchini și castroane arse uniform la roșu-cărmiziu sau brun-cenușiu. Fragmentele provenite de la castroane sunt decorate pe umăr cu incizii verticale sau oblice, șiruri de alveole alternate cu mici proeminențe trase din umărul vasului. Alte fragmente sunt decorate cu o rețea de linii incizate sau doar acoperite cu un slip foarte bine lustruit (fig.7-8). Din pastă fină și semifină au fost realizate suporturi de vase cu corpul bombat și marginile drepte (fig. 9). La exterior sunt decorate cu benzi oblice umplute cu linii incizate și încrustate cu alb care alternează cu benzi lustruite. Alături de formele amintite s-au găsit și fragmente aparținând unor vase de provizii tronconice și bitronconice, lucrate cu predilecție din pastă grosieră.

În cadrul uneltelor semnalăm câteva lame și gratoare din silex, un împungător și o dăltiță, ambele din os.

Pe pantele de vest și sud-est, mult aplatizate, ale *Popinei* la cca 500 m de tell-ul gumelnițean au fost delimitate locuiri aparținând perioadei geto-dacice, culturii Dridu și sec. XVII-XVIII. Din anul 2000, locuirea medievală timpurie a intrat într-un program de cercetare sistematică.

Bibliografie

P. Polonic, 1899, p. 125; I. Barnea, 1966, p. 158; Șt. Olteanu, E. Corbu, 2001, p. 272-273; rezultatele cercetărilor au fost prezentate cu regularitate, începând din anul 2001, la sesiunile naționale de rapoarte arheologice și publicate în cronicile editate; Șt. Olteanu, E. Corbu, 2002, p.115-117; cercetări de teren repetate au fost efectuate în perioada 1992-2003 de către F. Vlad, Gh. Matei, E. Rența, R. Coman.

6.2. La cca. 1,5 km nord-est de sat, în lunca Borcei se află un martor de eroziune numit de localnici *Popina Lată*. Suprafața acestuia este de 10 ha iar față de luncă are o înălțime de 10m. În anii 1989-1990, Gh. Matei și V. Șt. Nițulescu au efectuat săpături arheologice de salvare în zona de nord-est și vest a *Popinei*. Cercetările efectuate aici au pus în evidență un strat de cultură cu o grosime de 0,30m atribuit Hallstatt-ului B.

Din punct de vedere stratigrafic, au fost delimitate două niveluri de locuire. În nivelul superior, s-au descoperit șapte locuințe de suprafață incendiate, iar în cel inferior, două bordeie. În stratul de cultură s-au mai descoperit și 17 gropi menajere.

Locuințele de suprafață aveau plan rectangular, orientate pe direcția est-vest și dimensiuni de 6x4m. La locuințele 2 și 3, mai bine conservate, se păstrau podelele realizate din lut. Chirpicul provenit de la distrugerea pereților avea resturi vegetale în compoziție. Unele fragmente aveau grosimea de 0,25m.

Bordeiele (L8, L9) se găseau sub nivelul de construcție al locuințelor. Gropile acestora erau dreptunghiulare, cu colțurile rotunjite și adâncimea de 0,60m. În interiorul unuia dintre bordeie (L9) se afla un cuptor circular cu diametrul de 0,60m.

Inventarul arheologic constă dintr-un bogat material ceramic, unelte din piatră, fusaiole bitronconice, descoperite atât în stratul de cultură cât și în complexele de locuire.

Ceramica este lucrată din pastă fină și de uz comun. Din categoria fină amintim forme de vase bitronconice de dimensiuni mari, de culoare neagră, lustruite. Imediat sub buza vaselor, s-a realizat un decor ce constă din caneluri. În zona mediană sunt dispuse apucători duble, conice și rectangulare în secțiune. Tot din această categorie de pastă s-au lucrat cești cu torți supraînălțate și străchini decorate cu caneluri.

Din categoria uneltelor de piatră, în L4 s-au găsit două râșnițe plate. Menționăm, de asemenea, descoperirea unui celt tip daltă în L1 și a unei brățări din bronz în L3.

Bibliografie

Gh. Matei, V. Șt. Nițulescu, 1990-1991.

6.3. La 3,5 km nord-vest de sat, în locul numit de localnici *Coasta Belciugului* a fost descoperită o așezare atribuită culturii Boian. Așezarea se întinde pe o suprafață de 2ha și este situată pe un platou care aparține terasei de sud a râului Ialomița. În anul 1989, Gh. Matei și V. Șt. Nițulescu au efectuat săpături arheologice de salvare impuse de lucrările pentru sistemul de irigații Slobozia- Dunăre. Cu această ocazie, s-a pus în evidență un singur nivel de locuire între -0,30-0,60m. Inventarul arheologic descoperit este alcătuit exclusiv din unelte de silex și ceramică fragmentară.

Ceramica este lucrată din pastă fină și grosieră. Din categoria fină s-au lucrat în special pahare de mici dimensiuni, decorate cu pliseuri și caneluri bine lustruite. Alături de această categorie, s-au descoperit și vase de provizii de formă tronconică lucrate din pastă grosieră. Decorul întâlnit constă din brăuri

alveolate aplicate imediat sub buza vasului. Pe câteva fragmente ceramice se remarcă motive decorative realizate în tehnica inciziei și a exciziei (fig.10-11).

Dintre uneltele de silex descoperite semnalăm prezența microlitelor alături de lame și gratoare (fig. 12).

Inedit. Gh. Matei, V. Șt. Nițulescu.

6.4. Aproximativ la 2km nord de localitate, în lunca Ialomiței, s-au efectuat cercetări arheologice de salvare într-un tumul aplatizat, cunoscut cu toponimul de *Movila Cătănoiu*. Săpăturile arheologice întreprinse în anul 1989 de Gh. Matei și V. Șt. Nițulescu au fost determinate de lucrările sistemului de irigație Slobozia-Dunăre. S-au cercetat, cu acest prilej, șase morminte de înhumăție din care cinci au fost încadrate de autori în epoca bronzului (M1, M3, M4, M5, M6), iar un mormânt a fost atribuit populațiilor pecenege (M2).

Dintre mormintele epocii bronzului, M1 era „împachetat” iar în M4 scheletul era dispus în decubit dorsal, orientat SSV-NNE. Mormintele M3, M5, și M6 aveau schelete așezate în poziție chircită pe partea dreaptă, orientate pe direcția NNE-SSV. Menționăm că, M3, M4 și M6 erau acoperite cu ocră în zona craniului. În M3 s-a descoperit în dreptul mâinilor un nucleu de silex.

Mormântul atribuit populației pecenege (M2) avea scheletul așezat în decubit dorsal, orientat SSV-NNE. În partea dreaptă a craniului s-a găsit un cercel de fier cu globulă. Lângă mâna dreaptă a fost depus un craniu de cal iar în zona picioarelor membrele animalului.

Inedit. Gh. Matei, V. Șt. Nițulescu.

6.5. În apropiere de *Coasta Belciugului*, la 200 m est în lunca Ialomiței a fost delimitată, pe o suprafață de 6 ha, o așezare aparținând culturii Dridu. Așezarea se întinde de o parte și de alta a unui braț secăt al râului Ialomița.

Inedit. Cercetare de teren efectuată de Gh. Matei, R. Coman.

6.6. Aproximativ la 200m sud de sat, în punctul *La vii* a fost sondată în anul 1988 o așezare cu două niveluri de locuire. Vestigiile de locuire din nivelul inferior au fost încadrate de autorii săpăturilor în prima epocă a fierului. Materialele descoperite în nivelul superior au fost atribuite culturii Dridu.

Inedit. Gh. Matei, V. Șt. Nițulescu.

Din datele prezentate rezultă o locuire a sectorului situat de-a lungul brațului Borcea, între Stelnica și Vlădeni din neolitic (cultura Boian) până în plină epocă medievală. Descoperirile mai târzii, din sec. XIV-XV, înregistrate

la Stelnica, Bordușani, Vlădeni, dar sigur existente și în alte părți, corespund perioadei în care localitățile apar pentru prima dată menționate în documentele epocii.⁸

Se înțelege că observațiile noastre nu au decât un caracter preliminar în stabilirea perioadelor de locuire din această zonă, fiind posibil ca viitoarele investigații să le completeze și chiar să pună în evidență și alte epoci care până acum lipsesc.

⁸ M. Cotenescu, A. Vlădăreanu, *Tezaur de documente ialomițene (1392-1944)*, vol. I. Buc. 1991, p. 37-38.

Bibliografie

- Barnea, Ion, 1966
O cercetare arheologică pe Borcea,
Rev. Muz., 2, III, 1966.
- Brătescu, Constantin, 1920
Mișcări epirogenetice și caractere
morfologice în Bazinul Dunării de Jos,
An. Dob., 4, 1920.
- Conovici, Nicolae,
Matei, Gheorghe, 1997
Stelnica-Grădiștea Mare, jud. Ialomița.
Raport de săpătură, CCA 1983-1992,
București, 1997.
- Conovici, Nicolae
Matei, Gheorghe, 1999
Necropola de la Stelnica-Grădiștea
Mare (jud. Ialomița). Raport general
pentru anii 1987-1996, MCA (s.n.), I,
București, 1999.
- Cotenescu, Mihai,
Vlădăreanu, Alexandru, 1991
Tezaur de documente ialomițene
(1392-1944), vol. I, București, 1991,
p. 37-38.
- Marinescu-Bîlcu, Silvia
et alii, 1997
Archaeological researches at
Borduşani-Popină (Ialomița county).
Preliminary report 1993-1994, CA, X,
București, 1997.
- Morfei, Victor, 1924-1925
Balta Ialomiței. Contribuții la
cunoașterea
Părții de nord a ei, An. Dob., V-VI,
Cenăuți, 1924-1925.

Olteanu, Ștefan, Corbu, Emilia, 2001	Sondajul arheologic de la Vlădeni-Popina Blagodeasca, CCAR. Campania 2000, București, 2001, p.272-273.
Olteanu, Ștefan, Corbu, Emilia, 2002	Gropi de bucate din sec. IX-X de la Vlădeni-Popina Blagodeasca, Simpozionul Național <i>Apa și Agricultură</i> , Slobozia, 2002, p. 115-117.
Popovici, Dragomir, et alii, 2003	Archaeological pluridisciplinary at Bordușani-Popină, Târgoviște, 2003.

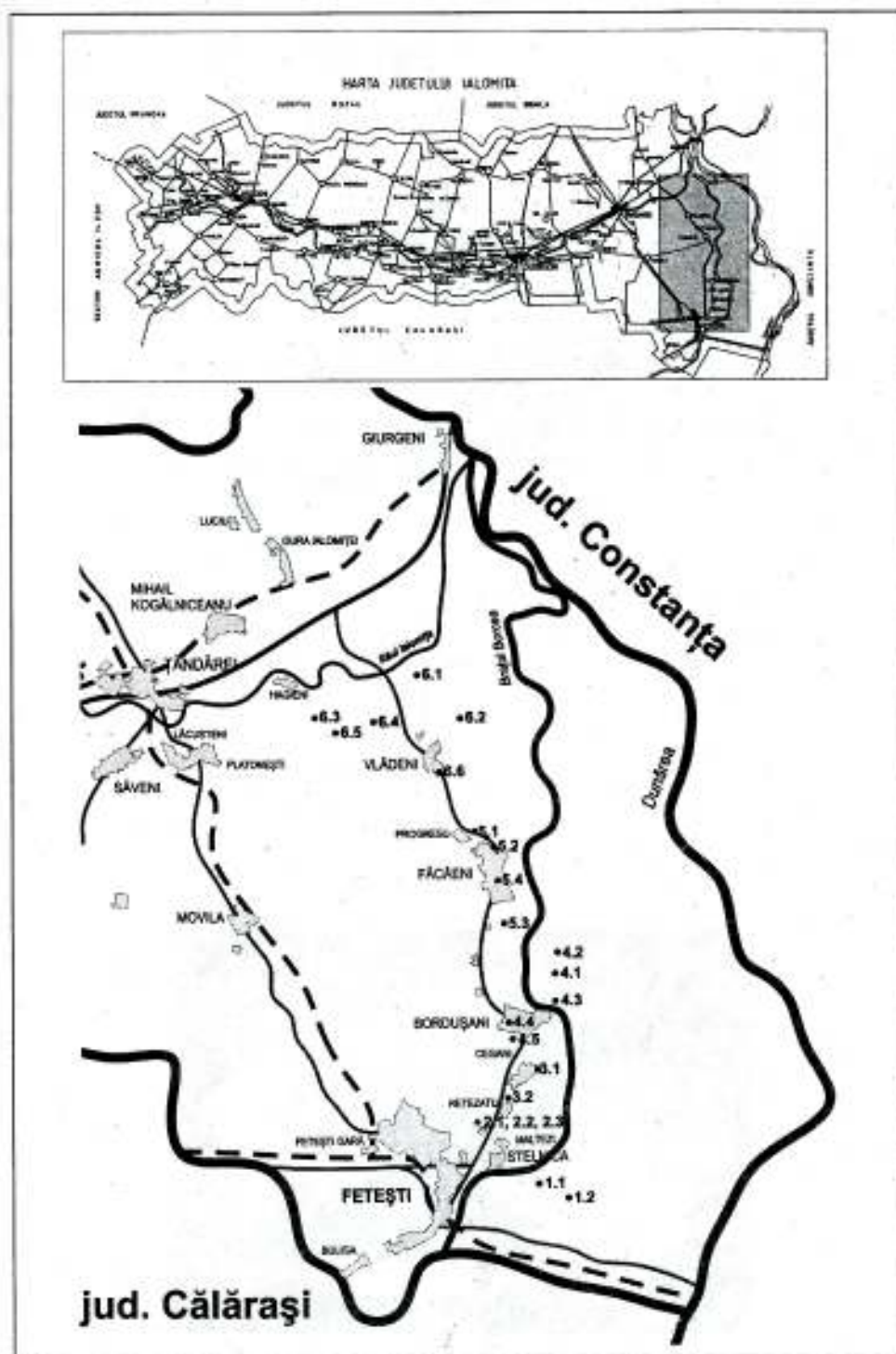

Fig. 1 - Harta descoperirilor și cercetărilor arheologice din zona Stelnica - Vlădeni

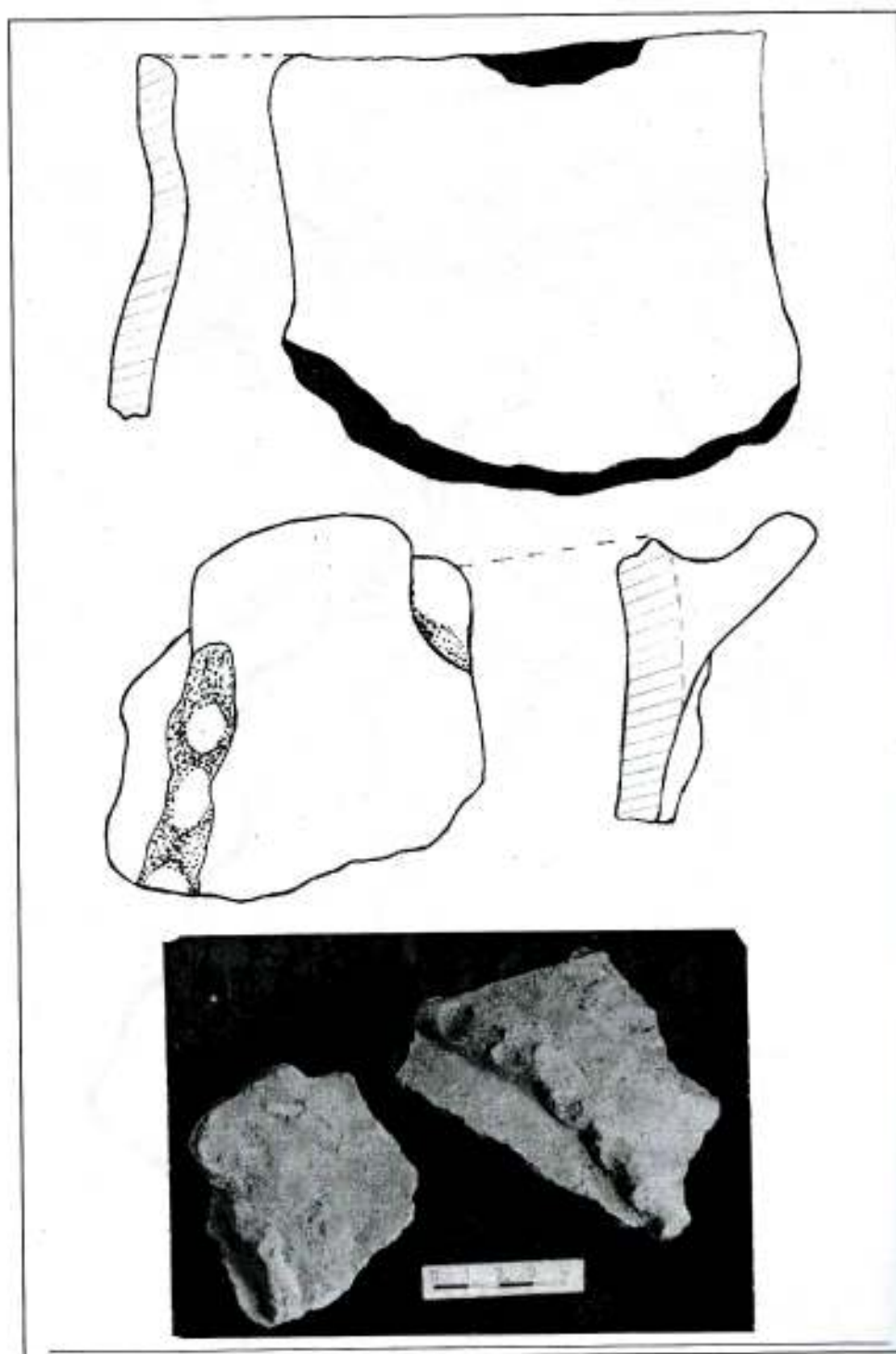

Fig. 2 - Cegani (com. Bordenșani), punctul 3.1, Sc. 1:1

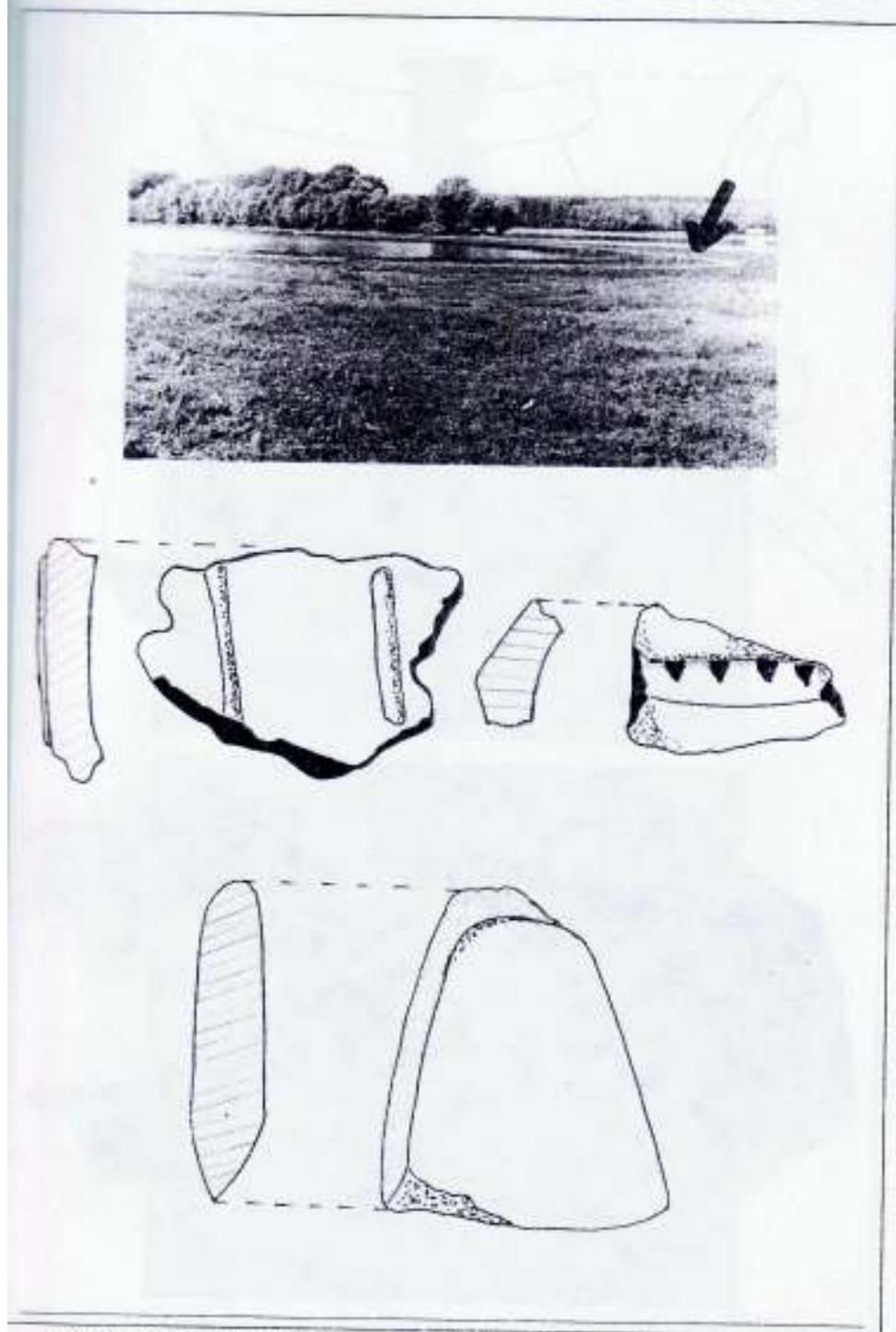

Fig. 3 - Bordsani-Bentul Mare, punct 4.1, locul decoperirilor și materialele neolitice, Sc. 1:1

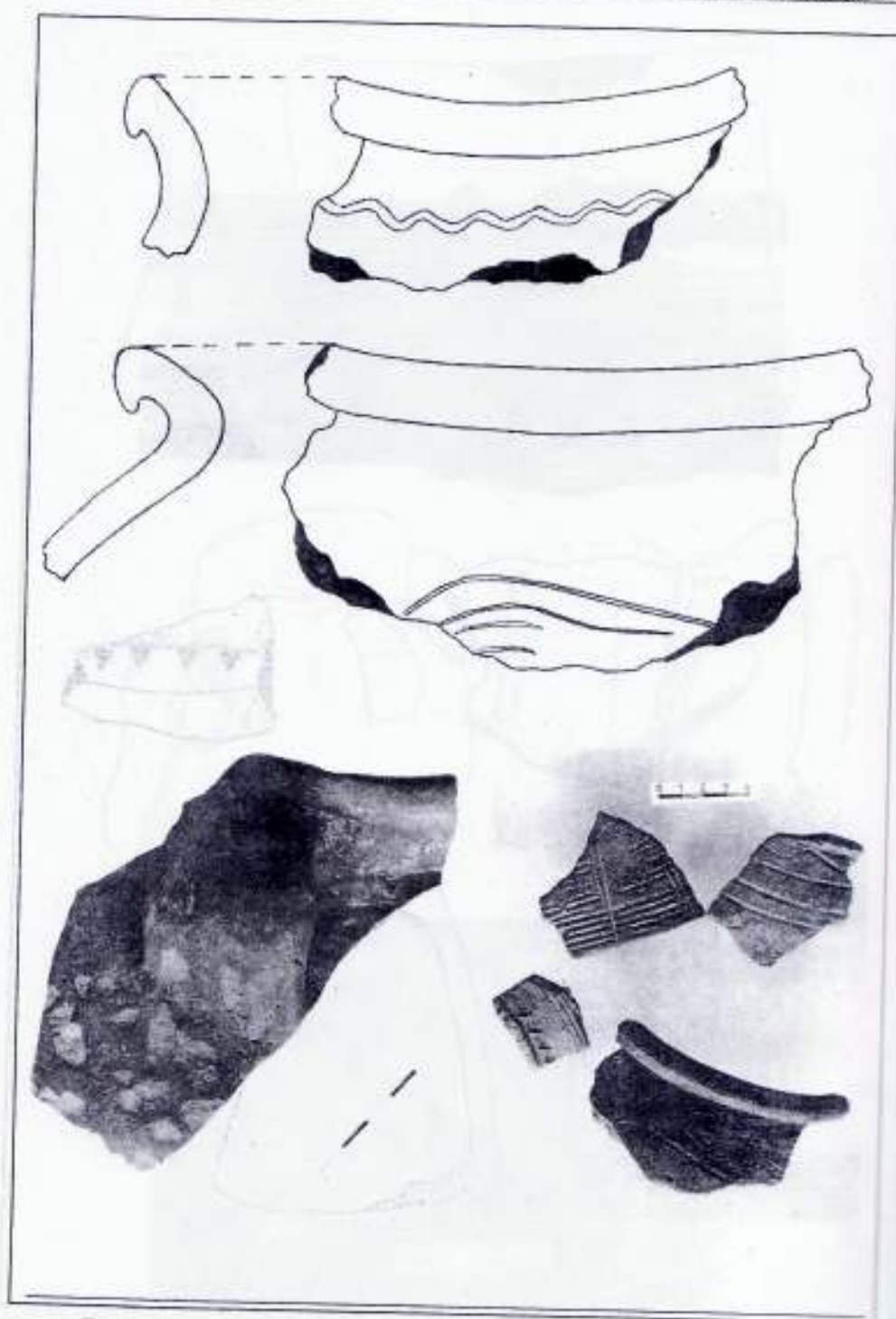

Fig. 4 - Bordsani-Bacul Vechi, punct 4.3. Fragmente ceramice, sec. IX-XI
(cultura Dridu), Sc. 1:1

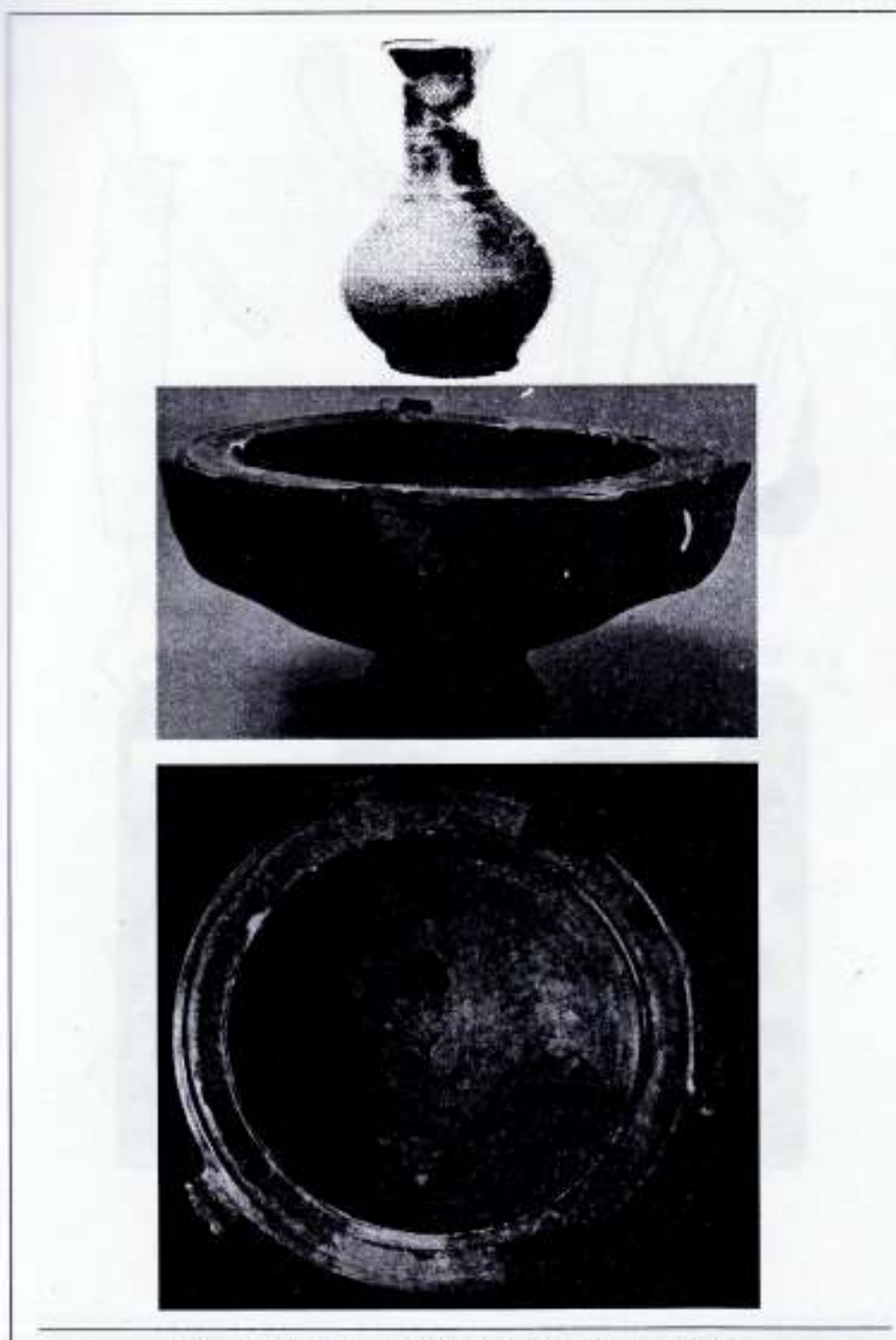

Fig. 5 - Bordușani, punct 4.4. Ceramică lucrată la roată
(cultura Sântana de Mureș)

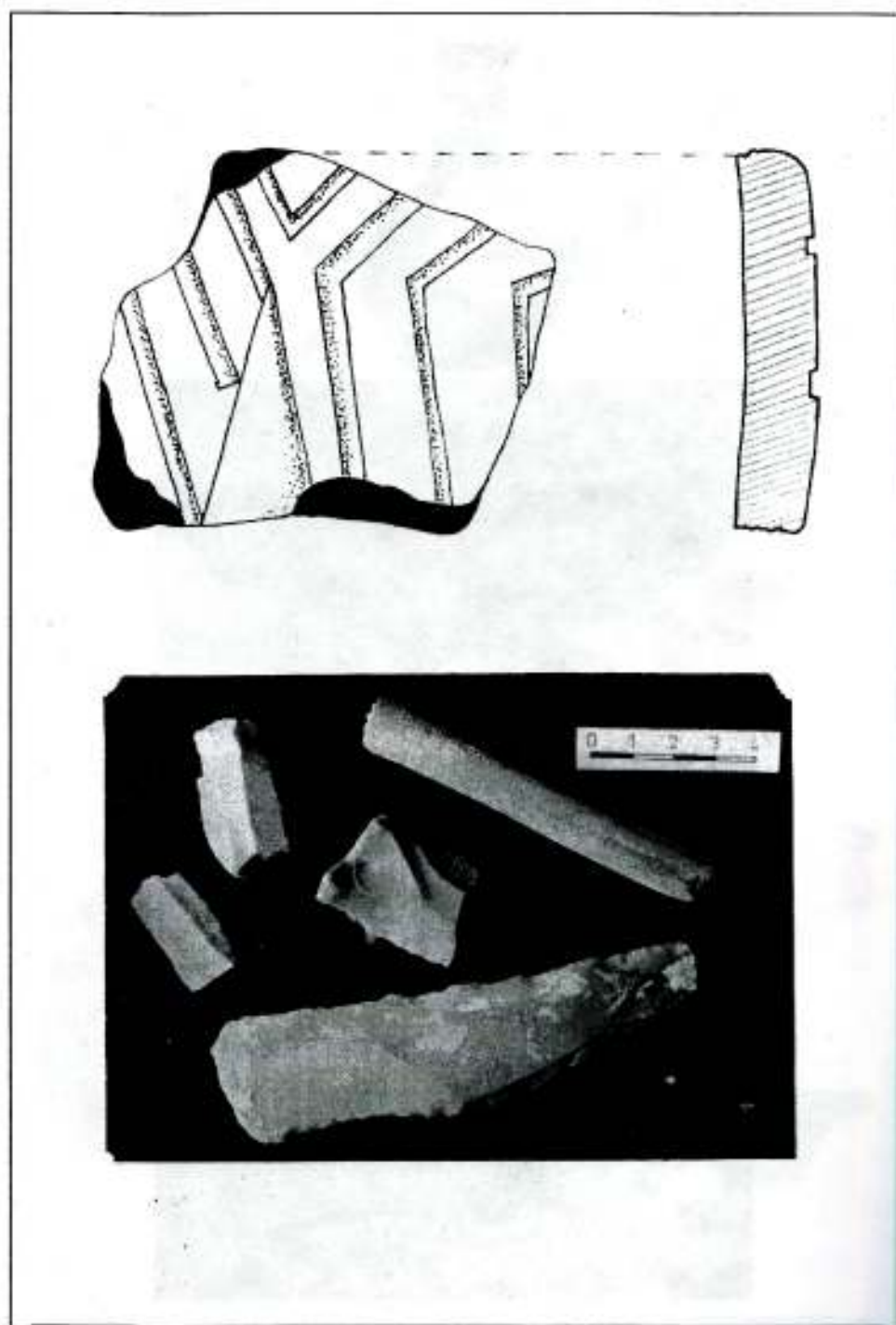

Fig. 6 - Făcăeni, punct 5.1. Ceramică și unelte din os și silex neolitice.
(cultura Boian), Sc. 1:1

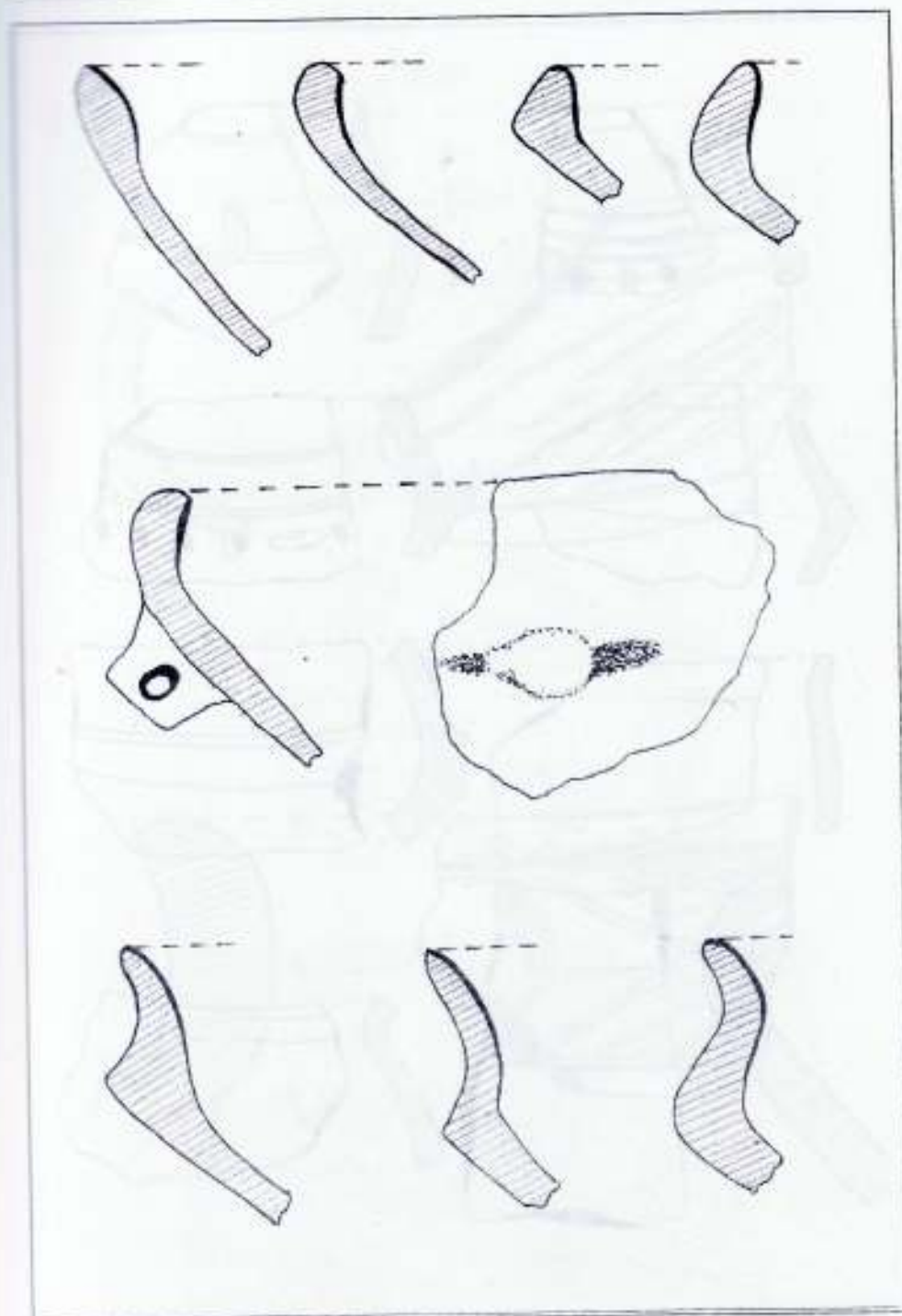

Fig. 7 - Vlădeni-Popina Blagodeasca, punct 6.1. Ceramică eneolitică,
(cultura Gumelnița), Sc. 1:1

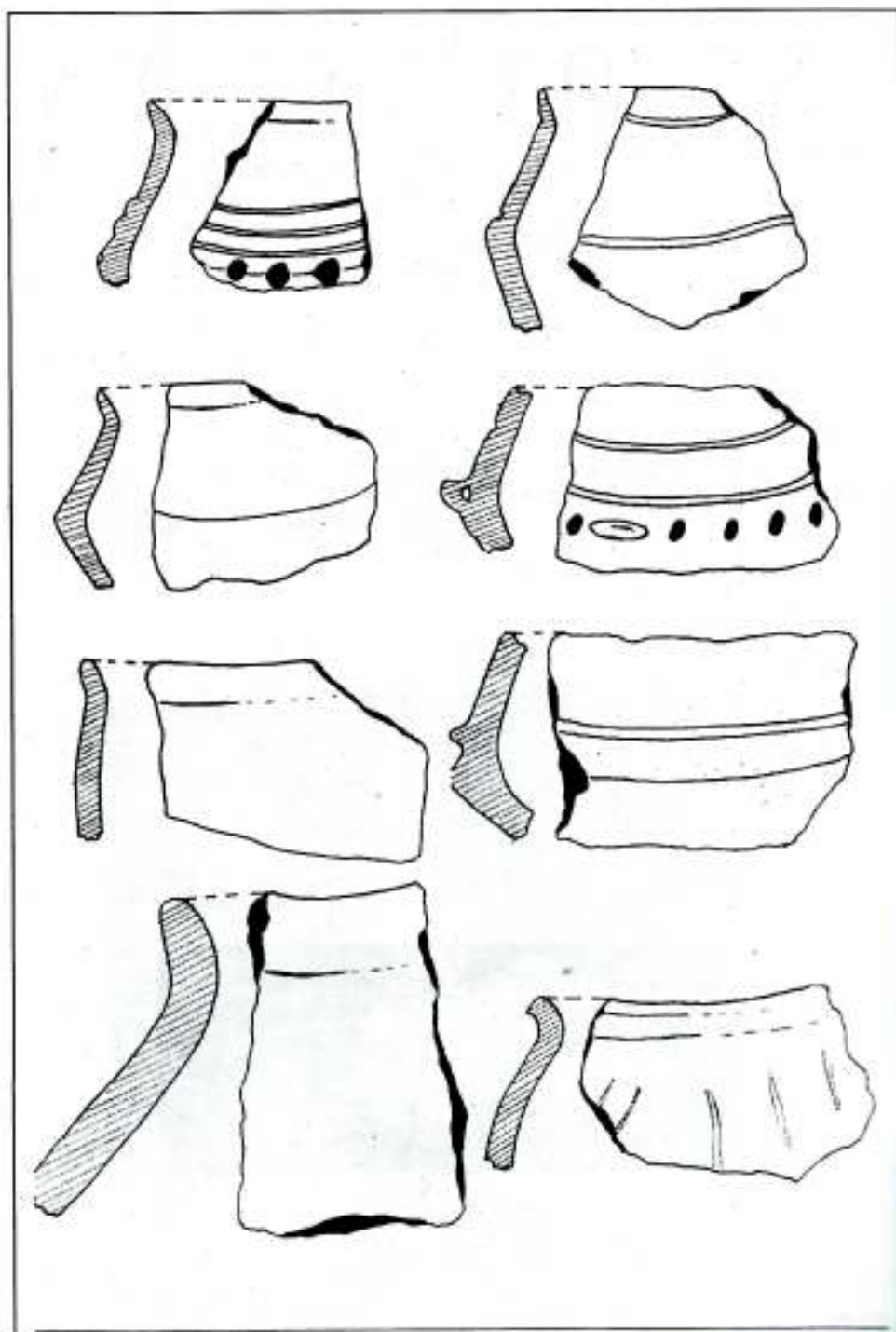

Fig. 8 - Vlădeni-Popina Blagodeasca, punct 6.1. Ceramică eneolitică,
(cultura Gumelnița), Sc. 1:1

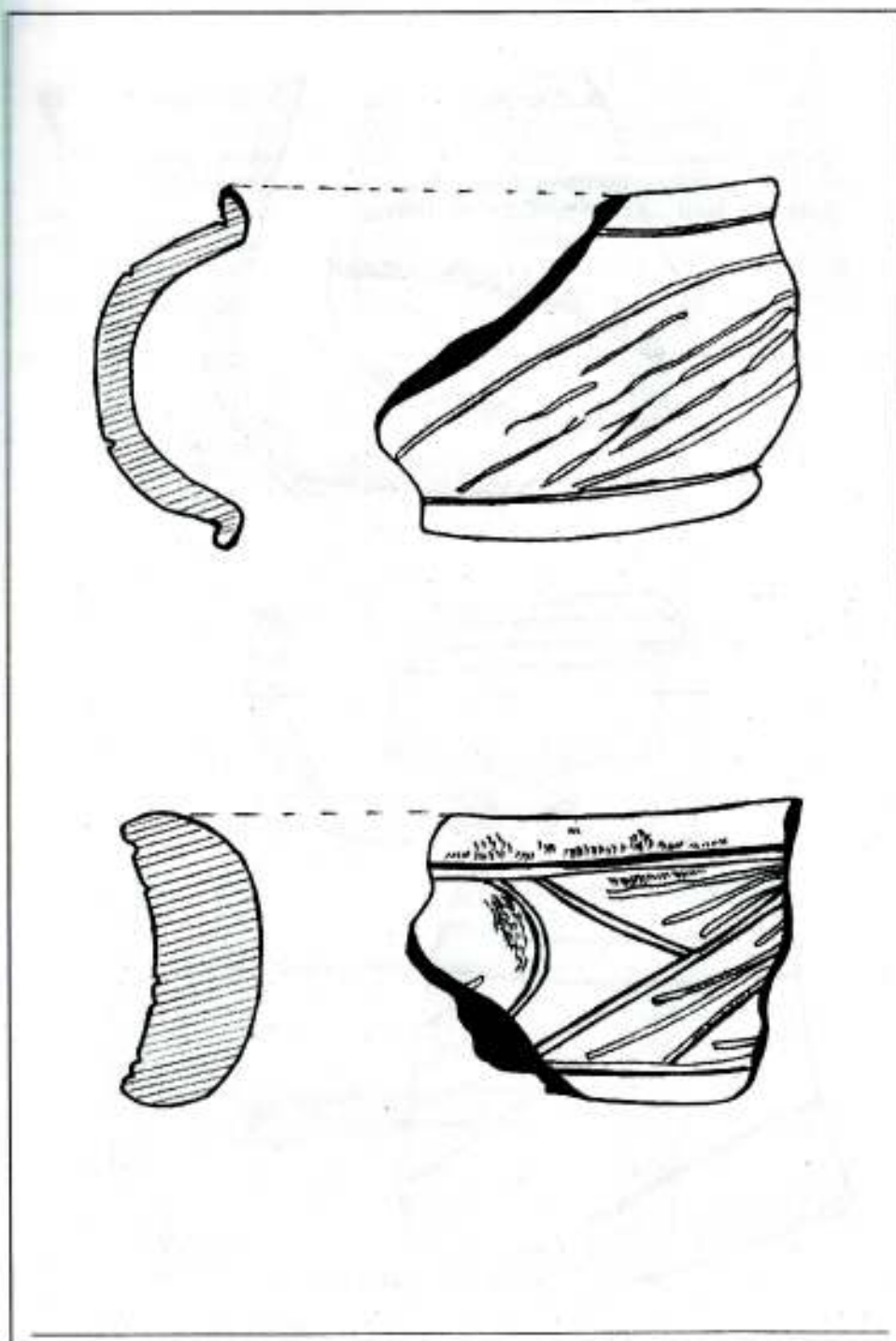

Fig. 9 - Vlădeni-Popina Blagodeasca, punct 6.1. Ceramică eneolitică, (cultura Gumelnița), Sc. 1:1

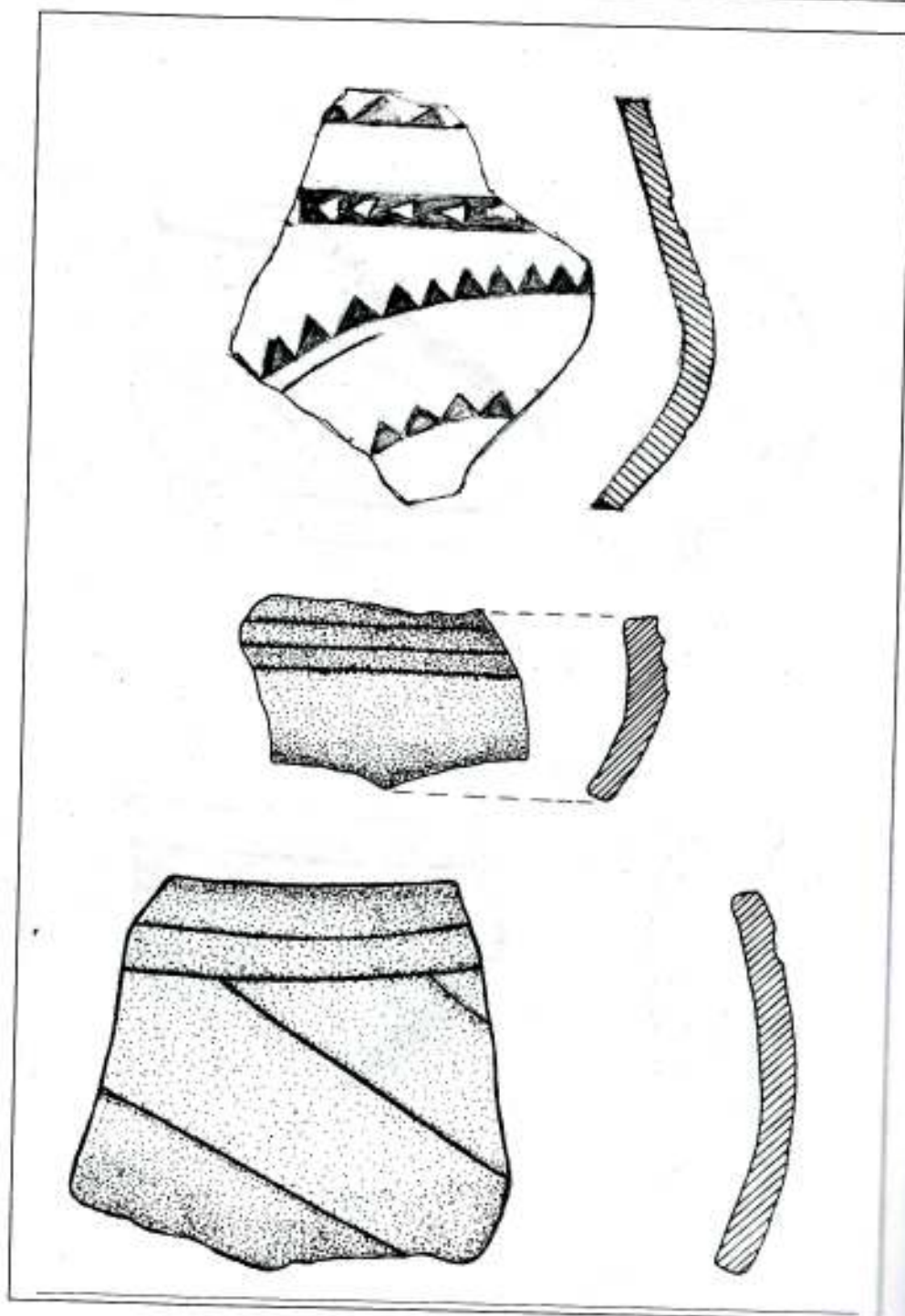

Fig. 10 - Vlădeni-Coasta Belciugului, punct 6.3. Ceramică neolitică.
(cultura Boian), Sc. 1:1

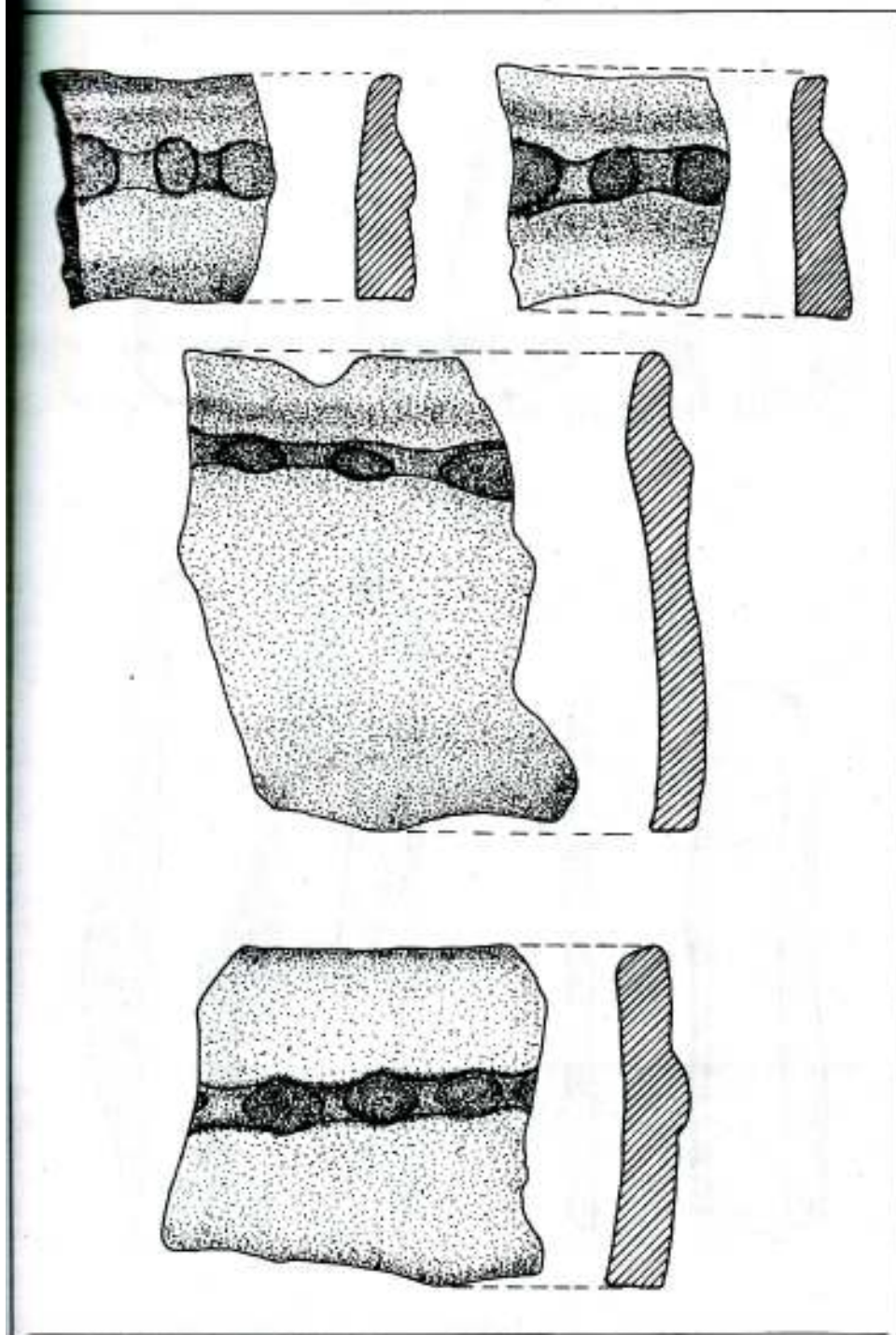

Fig. 11 - Vlădeni-Coasta Belciugului, punct 6.3, Ceramică neolitică,
(cultura Boian), Sc. 1:1

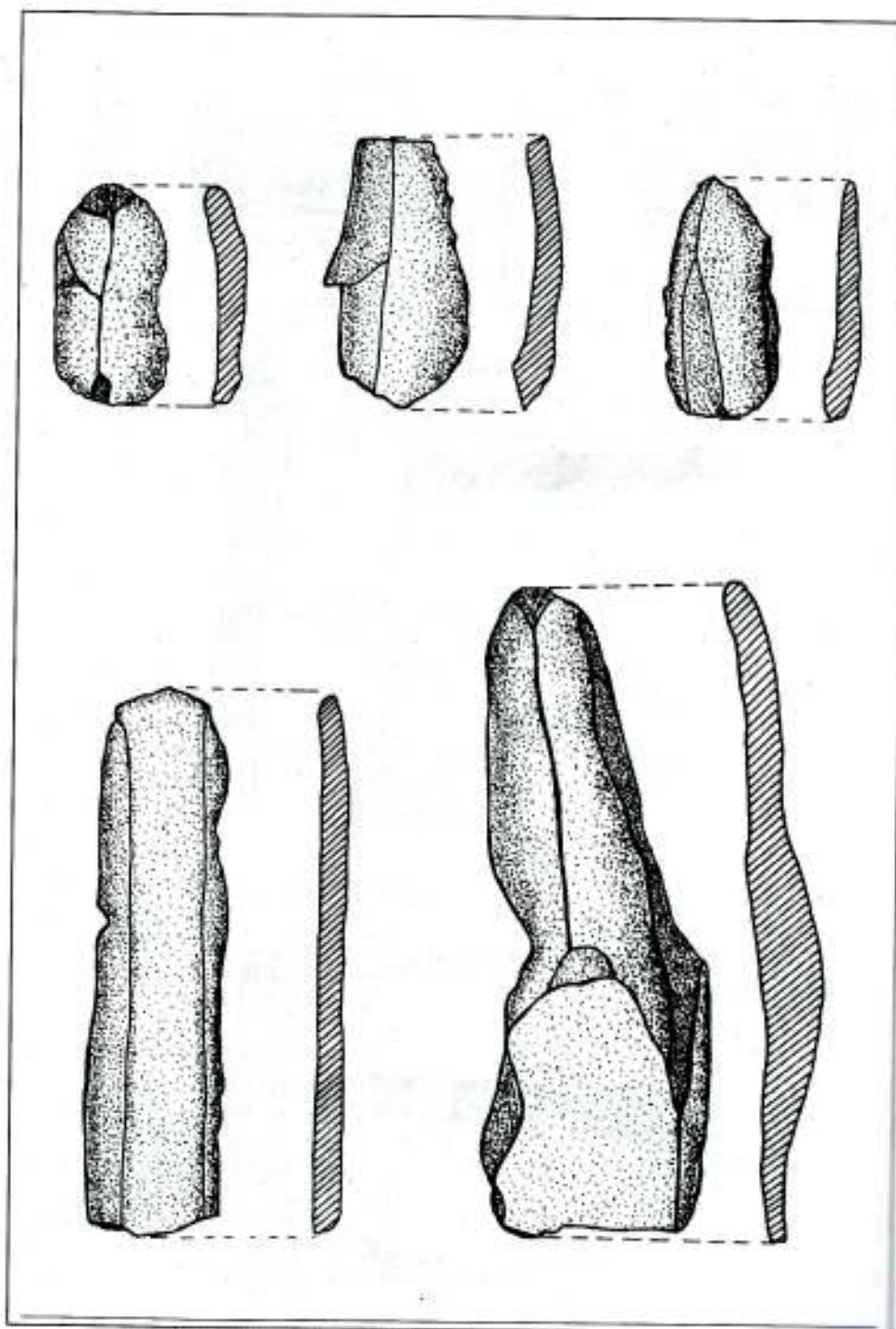

Fig. 12 - Vlădeni-Coasta Belciugului, punct 6.3. Unelte din silex, (cultura Boian), Sc. 1:1